

Skalden frá Sæheimi

17/11 - 76 Han gamle Adne Knivanæse

Han gamle Adne Knivanæse var æin vrien skøyar.
Æin skjæmte-gauk tá vælt'n hadd'an vøre aidl sen dag.
I bryddløp á i jæstebo han kudne laga løyer.

Á vælsædd va han kar han kábm i sleke stæmmelag.
Før skós'na han førtalde sætte aidle fólk pá látt'n.
Dæi smakte nætt so krydd pá mat'n attát feleslátt'n.

Æin dag æg sat i stová hass i hugnaprat á søgde,
æg ba han á førtælja mæg æi skrøna æidle to.
(Han Brynjel, sán'n jækk dá ne i bakkane á plögde,
mæn datta likte gamle-knarkjen bære so som so).
«Æg tykkje ikkje om at dæi ska fara slek á spøna
á sjettna desse brækkena so no æ vorte grøna.

Dá me va små jækk æg á bror'n ut á tjerne kjyræ.
Æit stykkje frá æin tøvskør bánka bror'n klur'n ne.
Dæn tøvskør'n ligg ændá lika brikjen bort i myræ.
Á høle ætte klur'n hæve fæinje ste i fre.
Slek hæv æg i men buna hædra gamle bæstefar'n.
No vel dæi omkalfatra aidle sjekka nær pá gar'n.

Æg skudle ikkje jort dæn friar-færæ bort te Brattlann.
Mæn da æ sæint á snyta sæg når nasá ho æ tá.
Á datta nasefsje mett so spøkje no kjæm att, san.
Dá spurde æg dæn lure spøkjefugl'n: «No? Kor dá?»
Han pæika bort pá káná si á svarde so, han Adne.
«Sjá dassa tottre bæinæ Du, so set dar bort i krådne.»